

Скрижалитѣ на Духа Бейнса Дуно

ВЕЧНИЯТЪ ЗАВЕТЪ НА ДУХА

Послание къмъ ученицитѣ



ИЗДАТЕЛСТВО «БЯЛО БРАТСТВО»
София '94

Скрижалитѣ на Духа Бейнса Дуно

ВЕЧНИЯТЪ ЗАВЕТЪ НА ДУХА

Послание къмъ ученицитѣ



ИЗДАТЕЛСТВО «БЯЛО БРАТСТВО»
София '94

**Стенографирала и поднася за учениците от
Школата на Всемирното Велико Бяло Братство
Савка Керемедчиева
Изгрев, 22.III.1939 г.**

**© Духовно общество «Всемирно Бяло Братство»
ISBN 954-8091-22-4**

СВЕЩЕНИ ДУМИ ОТЪ УЧИТЕЛЯ КЪМЪ УЧЕНИКА

КЪМЪ ДУШИТЪ, КОИТО ЧАКАТЪ

Това, за което копнѣете, иде!

Това, което хранитѣ в душитѣ си, е реалността на
утрешния день!

Елате въ страната на вѣчната пролѣтъ!

Елате въ страната на вѣчното подмладяване!

Елате в страната на Радостъта!

Елате въ страната на Любовта!

Тя е тѣй близо до васъ!

Тамъ нѣма болести и смъртъ.

Елате да приемете съкровищата, които ви се падатъ.

Елате в страната, дето ще намѣрите тия, които ви
познаватъ, и които вие познавате.

КОГАТО СЛЪНЦЕТО ГРЪЕ

Когато слънцето гръе, земята се пробужда, изворите протичатъ, вѣтроветъ духатъ, цвѣтята цѣфтятъ, дърветата даватъ своя плодъ и човѣкъ почва да мисли.

Тая книга е за ученика.

Тая книга е за всички!

Защото всѣки човѣкъ е дошълъ на земята, за да се учи.

Всѣки човѣкъ е дошълъ на земята, за да стане ученикъ.

Тая книга е за всички!

Животното се е научило да чувствува.

А човѣкъ е дошълъ на земята, за да мисли.

Вселената е предметно учение заради него, за да се учи.

„Направилъ го е малко по-долу отъ ангелитъ.“

Човѣкъ се учи, а ангелитъ служатъ.

Това, което тѣ са учили, сега го провѣряватъ, като слугуватъ.

Хората са ученици, а пъкъ ангелитъ — служители.

Нѣкой трѣбва да е билъ ученикъ, за да може да слугува.

Служенето е по-високо отъ учението.

Небесниятъ слуга седи по-горе отъ земния ученикъ.

„Синъ Человѣчески не дойде да Му послужатъ, а да послужи.“

ТОЙ ИДЕ!

Цѣлата природа говори за Него и Го очаква съ
Любовь.

И въздухътъ, и свѣтлиятъ лжчъ, и небето говорятъ
за Него.

Вѣтрътъ, който минава край тебе, ти шепне тихо:
ТОЙ ИДЕ!

Ручеятъ, който шумоли до тебе, ти говори на своя
езикъ:

ТОЙ ИДЕ!

Вслушай се въ тихата свѣтлина на звѣздитъ.

Тѣ говорятъ тъй ясно за Оня, Който иде и носи
вълната на Любовта.

Новото слиза безшумно в душитъ като пролѣтенъ
лъхъ, като музика, като велика хармония, като мекота и
нѣжностъ, като Любовь, която въздига душитъ отъ
смъртъ въ животъ, извежда ги отъ мракъ на свобода и
просторъ.

ТОЙ ИДЕ!

Идването Му е като пѣсенъта на утринната зора,
като тържеството на изгрѣващото слънце.

Отворете съ радостъ душитъ си за Него!

Запалете свѣтилницитъ си!

Облѣчете се съ свѣлитъ дрехи на чистотата,
украсете се съ злато и скъпоцѣнни камъни, за да Го
посрещнете.

Той носи цѣнни дарове.

Приемете ги, и огнени струи ще потекатъ презъ васъ.

Той носи нова запалка — ДАРЪ от Мировото
Сърдце — за вашия умъ, вашето сърдце и вашата воля.

Работа нова те чака!

Ще орешъ, ще копаешъ, ще сѣешъ и ще жънешъ съ
Любовь!

И ще чуешъ гласа Му — като гласъ на хилядострунна
арфа, като гласъ на много води, като радостна пѣсенъ.

Тоя гласъ ти е тъй познатъ, тъй близъкъ и свой!

И ще проблѣсне въ тебе свѣтълъ споменъ за твоята
родина.

И сухитѣ разпрѣснати кости ще се скачатъ една съ
друга, ще се облѣкатъ съ плѣть и кожа, и Духътъ ще ги
съживи.

И нѣма да виятъ вече чакали изъ развалинитѣ и
пустинитѣ.

И тамъ, дето не е имало вода, ще потекатъ буйни
благодатни извори.

И изсъхналата лоза отново ще се раззелени и ще дава
изобилень плодъ.

Пригответе Пѣтя на Мощния, Силния, Който иде сега!

ГОЛЪМИЯТЪ ПРАЗДНИКЪ

Ликува душата!

Душата е изворъ. Бистри води изтичат отъ нея.

Тя е градина, въ която растатъ най-хубавитъ плодни дървета. Ангели ги отглеждатъ.

Тя е свѣтилище, въ което гори вѣчниятъ неугасимъ пламъкъ, устояващъ и на най-голѣмитъ бури.

Душата е Радостъ, която иде отъ Безграничния.

Душата е Царството на Мира.

Душата е Любовь!

Усърденъ молитвенъ зовъ на душата се възнася нагоре презъ вѣковетъ:

— Ти, Безграничниятъ, Сжщина на всички сжщини, Силниятъ въ силнитъ и Силниятъ въ слабитъ, Безсмъртниятъ въ безсмъртнитъ и Безсмъртниятъ въ смъртнитъ, Любещиятъ въ любещитъ и Любещиятъ въ безлюбнитъ, ела и ме поведи въ пѣтя на Свѣтлината!

Той е, Който е билъ, е и ще бжде!

Той презъ всичкитъ вѣкове те е пазилъ, обгръщаль те е съ Любовта Си и ти е говорилъ по хиляди начини.

Той иде да направи жилище въ тебе.

Стенитъ му ще сж отъ сапфиръ, смарагдъ и рубинъ; отъ топазъ, хризопразъ и ясписъ; отъ халкидонъ, сардониксъ и хризолитъ; отъ берилій, якинтъ и аметистъ.

Той иде като огънь всепроникващъ, който ще се докосне

до душата и тя цѣла ще се запали и превърне въ пламъци,
които ще осветятъ свѣта.

Елате всички на празника на душата!

И въ нова свѣтлина тя ще прозре вечното си
предназначение въ живота.

И ще чуешъ гласъ:

— Мина вече старото за винаги!

Никога нѣма вече да бждешъ поругавана и потисната.

И ще станешъ камъкъ живъ въ Моя Храмъ.

И ще побеждавашъ съ меча, който излиза изъ устата ти.

И ще влѣзешъ въ наследство на Вечното, което Любовта
е приготвила за тебе преди създаване мира.

Посрещнете Онзи, Който иде въ душитъ като ярка
свѣтлина, като мощна сила, като огънь всепроникващъ!

Той иде!

Днесъ е празникътъ на Душата!

ПОСЛАНИЕ КЪМЪ УЧЕНИЦИТЪ

Велика музика е животътъ.

Блаженъ е оня, който знае да свири всепобеждаващия химнъ на живота.

Животътъ е Свѣтлина.

Блаженъ е оня, на когото свѣтилникътъ свѣти.

Подъ крилата на Безграничния всѣки може да живѣе, когато пълната Божия Любовь въ него цари и пѣе.

Текуща вода е животътъ.

Ученикътъ понякога може да има въ ума си много противоречия, отъ които идатъ като послѣствия редъ разочарования.

Но може ли животътъ да има вътрешенъ смисълъ безъ истинско разбиране?

Когато дойде денятъ, противоречията на нощта изчезватъ.

Праздната стомна, сухиятъ изворъ могатъ ли да задоволятъ жадния пѣтникъ? Изгасналитъ фарове могатъ ли да покажатъ пѣтя на странствующия корабъ?

Когато ученикътъ минава презъ противоречия, трѣбва му свѣтлина.

Днесъ мнозина живѣятъ въ избитъ, дето свѣтлината не прониква.

Излѣзте изъ дълбокитъ изби да ви погалятъ слънчевитъ лѣчи и да подишате свежия въздухъ!

Добре е да сте предъ лицето на животворното Слънце,

да сте въ връзка съ пламтящитѣ животворни лъчи на Видѣлината.

Хиляди пѣти и по-добре да слушате тихия гласъ на Бога, който се разнася въ природата, въ нейнитѣ малки гѣнки, въ свѣтлитѣ ручейчета, отколкото грубия ревъ и ламтежъ на потъмнѣлия свѣтъ въ неговитѣ дълбоки изби.

*

НАВСѢКЖДЕ ДУХЪТЪ НА ПРОЯВЕНИЯ БОГЪ ГОВОРИ.

Той внася миръ и радостъ в душитѣ, Любовь къмъ всичко живо. Там, дето Неговиятъ погледъ е насоченъ, Истината живѣе, Свѣтлината работа, Чистотата сърдцето краси.

Много пѣти Лжчитѣ на Живото Слънце еднакво падатъ на праведни и грѣшни.

И когато познаешъ Неговия говоръ, живитѣ струи на Любовта ще потекатъ въ душата ти.

Само Богъ е Любовь. И когато тази свѣтлина озарява, само Той я познава.

И тогазъ ще познаешъ своята задача на земята. Защото всѣка душа е дошла на земята да донесе нѣщо на свѣта.

Душата трѣбва да бѣде будна и съзнателна за своята задача и мисия.

*

Съхранявайте Божествения Пламъкъ въ васъ като най-цѣнното за човѣшкия духъ.

Въ този Пламъкъ израстватъ всички добри мисли и чувства. Въ Него тѣ растатъ, цѣфтятъ и зрѣятъ. Само въ

него човѣшката душа добива възвишеното, благородното: Любовта и Мъдростта въ тѣхнитѣ Божествени прояви.

Божествената наука, на която Природата и цѣлата Вселена сѣ само външна проява, носи на избранитѣ души, които се вслушватъ въ гласа на Духа, Великото Благо: извяване, проявяване, опознаване, сближаване. Това сѣ живитѣ процеси на Божественото, което сега ви се извява и ви приканва къмъ честенъ трудъ и благородна работа.

Вслушвайте се разумно въ Тоя Гласъ. Разумявайте правилно Неговитѣ упѣтвания съ радостъ и веселие на душата.

Събирайте сладкия нектаръ на живота отъ Божественитѣ цвѣта като трудолюбиви пчели, които сѣ избрали хармонията, чистотата и порядъка на Висшата Култура на Любовта.

*

Търси Свѣтлината, при която можешъ да четешъ.

Търси топлината, която не изгаря нѣщата, но при която тѣ зрѣятъ.

Тѣ сѣ приятното в живота. Тѣ сѣ носителкитѣ на Истината. А самата Истина е Глава на Разумното въ всѣка душа.

Любовта е първиятъ плодъ на Духа.

А Мъдростта е силата, която организира нѣщата.

Любовта никога не спи, не заспива; тя всѣкога въ Истината будна стои.

*

Човѣкътъ на Любовьта е въ Истината.

Не оня, който говори за Любовьта, но който я има въ своята душа.

Човѣкътъ на Мъдростъта е въ Свѣтлината.

Не оня, който говори за Мъдростъта, но който я има въ своя Духъ.

Човѣкътъ на Добродетельта е въ творческата Мирова Воля. Не оня, който говори за Добродетельта, но който я има въ своето сърдце.

*

Де е Истината?

Тамъ, дето душата, духътъ и сърдцето сж свободни!
Любовъта изтича отъ Бога и носи животъ.

Тя носи всичко въ себе си. Всички цѣнни неща въ живота идатъ като резултатъ отъ нея. Въ изявената Любовь, която носи миръ, радостъ, свѣтлина, топлина, чистота, истина въ живота, е Божията Любовь.

Мисли, чувства и действия, заченати въ нея, иматъ смисълъ.

Въ нея живѣйте, за да разберете Божията Мисълъ за самитѣ васъ.

*

Само презъ страдание човѣкъ чистъ става и Любовьта въ него се проявява.

Любовъ, която се проявява и вѣчно остава, която при всички положения вътрешно еднакво остава, е Любовь!

Като чуешъ гласа ѝ, ще станешъ, ще оживѣешъ, ще възкръснешъ и ще познаешъ Истината.

Любовта не се мами и никого не мами.

Отъ сърдцето на тая Любовь извира най-чистата вода; отъ душата ѝ излиза най-малката свѣтлина. Въ нея лъжа не живѣе. Въ нея има миръ, който превъзхожда всѣко знание; и радостъ, която свѣтътъ не е вкусилъ още и не познава.

*

Да бихте били всѣкога будни, какво не бихте видѣли! Тамъ е великиятъ стремежъ, великото Благо, което всичко дава.

Блаженъ е оня, който гладува и жадува за тая Любовь. Въ нея Безграничниятъ живѣе!

Тя е свѣтлина надъ всички свѣтлини и носи живота на всегашната Истина, която никога нито се промѣня, нито се измѣня. Великиятъ Законъ на живота се мѣни, безъ да се измѣня; изявява се, безъ да се изяви.

*

Дано единъ Лжчъ отъ тая Любовь достигне до твоята душа, до твоео сърдце — до тебе и до всички!

Какво по-добро отъ чистата вода на живота, от чистата свѣтлина на Мъдростъта, от чистата Любовь на Божествената Сжщина!

Човѣкъ трѣбва да развие въ себе си възприемчивостъ къмъ нея. Защото свѣтлината е за оня, който има очи; любовта е за оня, който има сърдце възприемчиво; животътъ е за оня, който има будна душа.

Надеждата поддържа живота, вѣрата — разума, а
Любовта — вѣчния потикъ въ глѣбинитѣ на душата.

Любовта иска изявление; Мъдростта — приложение;
Истината — осъществяване.

Само чистата Божествена Любовь прави души тѣ
свършени.

„Чиститѣ по сърдце ще видятъ Бога.“

*

Великото и малкото сж въ хармония само въ Любовта,
въ която Богъ се изявява.

Любовта говори на души тѣ за радости и скърби.

Речта ѝ е кратка и съдържателна.

Любовта е пълна съ Миръ и Вѣра, която превъзхожда
всѣки умъ.

Богъ е Любовь безгранична и свята. Тая Любовь е
абсолютно разумна, чиста отъ всѣкакъв примѣсъ.

Чистотата и Любовта сж синоними на разумность и
благородство.

Не всичко, което може да се нарече любовь, е Любовь.

Любовта познава само оня, Който живѣе въ нея.

*

Сигурността въ живота на ученика седи въ учението
на разумната Любовь, която никога не отпада, а постоянно
расте. Всичко, което отпада, не е любовь — това е сѣнка на
живота.

Имай вѣра жива, неизмѣнна, постоянна. Любовь
безгранична, която не отпада. Любовь, която непрерывно
не расте — отпада.

Оня, който има Любовь, която непрерывно расте, е
отъ **НОВОРОДЕНИТѢ**.

А само когато се роди човѣкъ отново, той не грѣши.
Той живѣе въ радостъта, въ която Богъ обитава.

А радостъта от Бога носи вѣчния животъ въ себе си.

Любовъта не се петни. Въ вѣчната Любовь другояче
действуватъ законитѣ на живота.

Човѣкътъ на Любовьта е ограденъ съ жива свѣтина.

Благодатъта на цѣлото небе се изявява въ Любовьта!

*

Знайте, че два пѣтя водятъ къмъ Бога: пѣтьтъ на
Любовъта и пѣтьтъ на Мѣдростъта. Пѣтьтъ на Любовьта
е приятенъ за ходене. По него и децата ходятъ. Но пѣтьтъ
на Мѣдростъта е стрѣменъ, скалистъ и пѣленъ съ
препятствия. Той минава презъ най-високитѣ планински
върхове, де буря цари. Презъ този пѣтъ ученикътъ може
да мине само съ своя Учитель.

Оня, който мине по пѣтя на Любовьта, е подготвенъ
да възприеме Великата Божествена Мѣдростъ.

Любовъта е най-добрата подготовка за възприемане
на Мѣдростъта. Затова се казва: Любовьта носи Свѣтина!

*

Приложете живия Огънъ на Любовьта, живата
свѣтина на Мѣдростъта и живата сила на Истината.

Любовъ, отъ която блика животъ, е сѣщинска
Любовъ. Мѣдростъ, отъ която блика свѣтина, е
истинска Мѣдростъ. Истина, отъ която иде Свободата,
е самата Истина.

Тамъ Духътъ цари!

Тамъ, дето има свѣтлина, тамъ дето има чистота духовна и свобода Божествена, Духътъ се изявява.

В изявената, проявена и осъществена Любовь на Бога душата разкрива своитѣ най-благородни черти.

Имай животъ и любовь въ душата; свѣтлина и мъдрость въ ума; чистота и мекота въ сърдцето; свобода и истина въ Духа.

Умътъ съ свѣтлина се озарява и съ мисли се населява.

Водната повърхностъ на сърдцето съ зеленина и животъ се изпълва.

Приемай Божествената топлина на Любовта; ангелската свѣтлина на Мъдростъта; чистотата на сърдцето и силата на Духа.

И ти влизашъ в пътя на растежа на своята душа.

*

Блажена е всѣка душа, която ходи по свѣтлия пътъ на всегашното Благо на вѣчния животъ.

Приеми чистотата въ сърдцето си и Любовта ще дойде въ своята пълнота.

Вложи правдата въ живота си и тя ще внесе яснота въ решенията ти.

Вложи добродетельта въ силата си и тя ще внесе въ тебе неизмѣнна вѣрность, и Духътъ на Бога ще обитава въ тебе.

Ти ще бждешъ подъ Неговитѣ крила, предъ очитѣ на Неговата МИЛОСТЬ.

*

Доколко сърдцата ви сж чисти, нека Любовта да говори; доколко умоветъ ви сж озарени, нека Мъдростта да свидетелствува; доколко душитъ ви сж свободни, нека Истината да каже.

Свѣтлината съ рѣка не се хваща, но съ очи се вижда и съ умъ се разбира.

Тази свѣтлина води изпадналата душа презъ тъмнината. Когато презъ най-тъмната нощъ на живота предъ душата се яви една малка свѣтлинка, душата се изпълва съ радостъ. Тази свѣтлинка почва постепенно да расте, докато всичко става свѣтло наоколо ти.

Въ тази Свѣтлинка душата чува Гласа на Оня, Който я води!

*

Рѣката може да хване само образувалия се плодъ отъ Свѣтлината; окото може да види слугата, който го донася; и умътъ може да прочете писмото на оня, който го праща.

Свещениятъ плодъ на живота трѣбва съ всичката Чистота да се хваща.

Душата на ученика трѣбва да е обхваната отъ свещения трепетъ на Божествения Духъ.

Само съ тая чистота и съ тоя трепетъ ученикътъ може да се доближи да види Свещеното Лице на Истината и да разбере ВЪЗХОДЯЩИЯ ПЪТЪ на Любовта.

*

Великитѣ идеи живѣятъ въ благороднитѣ души;
свѣтлитѣ мисли — въ свѣтлитѣ умове; и чиститѣ желания
— въ чиститѣ сърдца.

Съвършениятъ е вѣнъ отъ всѣка съблазънь. За него
сѣ чужди нисшитѣ човѣшки прояви. Душата му е пълна
съ Любовь, Мъдрость и Истина.

Богъ е Свѣтлина, въ която зрѣятъ плодеветѣ на
Добродетельта.

*

Само Богъ е Любовь.

Учительтъ носи тая Истина!

Той е дошълъ да възстанови падналата чистота.

Божията Любовь на всичко издържа. За нея се държи
Учительтъ. Въ човѣшката любовь всичко замира.

Добре дръжете изпита на вашето сърдце, душа и духъ.
Тогава ще се отворятъ Царскитѣ Врата на Божията Истина.
И Любовта сама ще ви посрещне въ предверието на Новия
животъ, който Христосъ носи въ свѣта. Тогава вашата душа
ще се зарадва и изпълни съ Божията Благодать.

*

Въ време на изпита си ще опиташъ Божията Милость.
— Безъ страхъ и безъ тъмнина, съ животъ и Свѣтлина.
Напредъ въ Любовьта безгранична!

Научи законитѣ какъ да превъзмogneшъ изпититѣ,
които можешъ да минешъ. Тѣ раждатъ нови потици, будятъ
нови сили, нови хоризонти, и така чертаятъ Свѣтлитѣ

бжднини, определени отъ Великата Любовь на Вѣчния. Тѣ носятъ растежа на всѣка душа.

Страданията сѣж мѣжитѣ на раждането на единъ висши животъ въ душата. Те я събуждатъ за една нова срѣда, въ нови условия, за нова дейность. Тя влиза въ единъ новъ свѣтъ!

И силата на всѣки човѣкъ седи въ минатитѣ изпити и страдания.

*

Силата на ученика се познава при изпитание. При страданията изгаря всичко натрупано презъ вѣковетѣ, и душата застава съ своята невинность и чистота, и съ ново прозрение за пѣтищата на Бога.

Вжгленѣтъ, подложенъ на висока температура и силно налѣгане, добива красотата и чистотата на диаманта, който пречупва слънчевитѣ лѣчи сѣж ярѣкъ блѣсъкъ, и ги отразява въ хиляди багри.

Може да се допусне да минешъ презъ известни изпити и скѣрби, за да се кали духѣтъ ти.

Скѣрбитѣ сѣж привилегия за разумния човѣкъ, а радоститѣ сѣж благо за него. Тѣ вжрвятъ заедно.

Знай: отъ мѣжи и страдания се излиза съ Мѣдрость и Любовь!

Дрѣжъ изпита си добре въ всѣко отношение. Имай вѣра! А вѣрата е изразъ на Любовьта.

*

Праведниятъ седемъ пѣти пада и става.

Падналиятъ нѣма приятели освенъ Бога.

При най-голѣмитѣ изпити мисли, че никога не си самъ и изоставенъ.

Ученикътъ трѣбва да бѣде герой, който следъ като пада и става много пѣти, продължава своя пѣть нагоре, дето Истината го зове!

Богъ е вдигналъ хиляди паднали души, които сѣ уповали на Него! Не оставяй да мине изпита неиздържанъ отъ тебе.

Свѣтлината, Мирътъ и Любовта да те крепятъ и пазятъ и да те изведатъ на ПОБЕДА.

*

Любовта на Учителя е изпитана. Въ нея нѣма изключения. Изпитва се любовта на ученика. Ако той мѣни своитѣ учители — той не е позналъ своя Учителъ; неговото сърдце нѣма прозрението на Любовта. Той още е въ външния животъ.

Изпитва се знанието на ученика. Знанието на Учителя е изпитано. Изпитва се сърдцето и волята на ученика — могатъ ли да устоятъ на съблазнитѣ. Ако устояватъ, той съ право заслужава Любовта на Учителя си. Това радва Духа на Учителя. Той се радва, че ученикътъ е въ Свѣтлината на ВЪЗХОДЯЩИЯ ПѢТЬ, а не въ измамата на майя.

Щомъ стоите въ Свѣтлината на проявения Учителя, вие сте ученици на Едната Проявена Божия Любовь, въ която нѣма измѣна, нито заблуда, ни лъжа, ни измама. Въ нея има вѣчна радостъ и блаженство, дето Свѣтлината не потъмнява, но вѣчно остава като Божествена нѣжна милувка на душата.

И ти ще се увѣришъ въ Едната, Вѣчна Истина, която е Богъ на Любовта!

*

Това, което разкрива живота, е Любовъ.

Това, което разкрива знанието, е Свѣтлина.

Това, което разкрива силата, е Свобода.

Този, Който те ръководи, е Вѣренъ и истиненъ въ всичкитѣ Си пѣтища.

Той е Учителъ въ Вѣчната Свѣтлина, на Проявената Безгранична Любовъ!

Натоварениятъ да се разтовари; и обременениятъ да снесе бремето си.

*

Ученикътъ самъ в живота си ще покаже доколко цени ЗАВЕТА НА ВѢЧНАТА ИСТИНА — доколко обича Учителя на своята душа.

*

Две нѣща трѣбва да има ученикътъ: ДОСТОЙНСТВО И СМирЕНИЕ. Ученикътъ самъ трѣбва да се сѣди, преди да е дошълъ сѣдѣтъ отъ вѣнъ.

Той не трѣбва да прави бързи заключения за нѣща, съ които не е опознат добре.

Той трѣбва да познава всѣка душа на мѣстото, дето тя се намира. Защото на свѣтлината едни нѣща растатъ, други цѣфтятъ, трети вързватъ, а четвърти зрѣятъ.

Ученикътъ въ Великия Пѣтъ на Свѣтлината се вдъхновява отъ нѣщо по-възвишено, отколкото човѣкъ може да мисли.

Той трѣбва да покаже, че въ него Безграничниятъ е вложилъ нѣщо добро.

*

Всичко така да бѣде, както Господъ е казалъ!

Ученикътъ трѣбва да изнесе товара си до край. И да го занесе даръ на Бога и даръ на дома си.

Духътъ му не трѣбва да отпада.

Онова, което отличава човѣка, е да бѣде винаги вѣренъ и истиненъ! Той трѣбва да живѣе въ великия Животъ, де Любовта, Мѣдростта и Истината царятъ.

*

Ти ще учишъ, ще търпишъ, ще се радвашъ, ще мислишъ, ще работишъ, ще вѣрвашъ и ще благодаришъ на Бога за най-великото въ твоя животъ.

Това е Волята на БЕЗГРАНИЧНИЯ!

*

Учительтъ е всѣкога абсолютно истиненъ къмъ ученика си!

Ученикътъ трѣбва да познава своя Учитель съ абсолютна вѣра. Него Учительтъ познава презъ вѣчността въ цѣлия му развой и пѣтъ. Този, който се учи, всѣкога трѣбва да бѣде вѣренъ къмъ оня, който го учи.

Ученикътъ знае и е абсолютно убеденъ, че Учительтъ желае и работи само за неговото върховно добро и напредѣкъ въ живота.

Едничката грижа на Учителя е напредъкът на ученика.

Скжпоценнитѣ камъни, изработени въ душата на ученика, той ги поднася като жертва жива, като даръ любовенъ, най-светъ и чистъ, предъ стѣпитѣ на Безграничния, за Вѣченъ Заветъ между тѣхъ!

И тѣзи камъни ще блестятъ вѣчно като сияйни звѣзди по небесната твърдь — предъ Лицето на Безграничния.

Тѣ ще говорятъ за Славата на Вѣчния!

Едничката целъ на Учителя е да се прослави Богъ въ човѣшкитѣ души. Затова е Той дошълъ Самъ.

*

Така се ражда **НОВИЯТЪ ЧОВѢКЪ НА НОВАТА РАСА, СВѢТЯЩАТА.**

Той ще разбира езика на Девицѣ; и очитѣ му ще се отворятъ да види какъ ангели слизатъ до него и възлизатъ. Когато минава покрай плодни дървета, клонитѣ ще се навеждатъ, за да си вземе отъ плода имъ, и после пакъ ще се изправятъ. Птичките ще кацатъ довѣрчиво на рамената му. И животнитѣ нѣма да иматъ боязнь отъ него.

Това ще бжде едно Ново Изявление на Животъ, Красота и Радость. Красотата ще се изрази въ нови форми. Навсѣкжде, дето има едно леко докосване на Божествения Духъ, Красотата ще се явява!

Красотата ще твори, за да покаже неизчерпаемитѣ богатства на Духа. Тя ни разкрива тайнитѣ на Духа.

За онзи, който има прозрение, ВИСШАТА КРАСОТА, ВИСШАТА ЛЮБОВЬ И ВИСШАТА ИСТИНА сж едно и сжщо нѣщо. Тѣ сж езикъ на Божия Духъ!

Чрез тѣх се прославя Богъ!

Винаги се вслушвай в свещения шепотъ на Бога.

*

Да се съмнява ученикътъ въ своя Учителъ, това е да позори себе си. А пъкъ да се съмнява въ Бога, това е да изгуби живота си.

Да познаешъ Бога и Учителя — това е начало на Вѣчния Животъ.

Тѣзи Думи сж за трудолюбивитѣ ученици.

На тѣх ще се проговори съ зрящитѣ Лжчи на Видѣлината, въ присжствието на Любовта, Мждростъта и Истината.

Да бжде тѣй, както Единиятъ, Вѣчниятъ е казалъ!

„Азъ и Отецъ ми ще дойдем и ще направим жилище въ васъ.“

Той ще даде всичкото свое съдействие на своитѣ добри ученици, които ходятъ въ пжтя на Благостъта.

Любовта, Мждростъта и Истината да бждатъ съ васъ сега и всѣкога презъ всичкитѣ вѣкове.

Тѣ да топлятъ и озаряватъ всичко добро и възвишено въ васъ.

*

ТОВА СЪ ДУМИТЪ НА ЖИВОТА!

Учителят е всъкога на страната на добрите ученици. Ученикът, който се учи добре, може всъкога да разчита на Любовта на своя Учителъ.

*

Блажени любещитъ, защото ще иматъ изобилень животъ.

Блажени ходящитъ въ Мъдростъ, защото ще пребиваватъ въ Свѣтлината.

Блажени живущитъ въ Истината, понеже отъ тѣхъ ще паднатъ всички вериги на ограничението.

*

Любовта да бжде съ васъ — Любовь, която носи Миръ, Радостъ, Чистота, Разумность и Търпение Божествено.

Любовта на Духа Свети да ви озарява.

Бждете весели духомъ. Слънцето на живота еднакво грѣе всъкога.

Мирътъ да бжде съ всички васъ, които носите Божиата Чистота.

Свѣтлината и Обичьта еднакво да пребждватъ съ всички ви — ученици на живота!

ТОВА Е ВЪЧНИЯТЪ ЗАВЕТЪ НА ДУХА.

ИДЕАЛЪТЪ НА ВЕЛИКИТЪ ДУШИ В ЦАРСТВОТО НА БОГА

Земниятъ животъ представлява една велика школа, въ която душитъ се възпитаватъ да усвоятъ пътя на Истината, която води къмъ Първото Начало на Живота — Бога.

Искай Любовта! Търси Мъдростъта! Хлопай за Истината! Гдето е Истината, ходи тамъ! Гдето свѣти Мъдростъта — мисли тамъ! Гдето е Любовта — живѣй тамъ!

Не преставай да работишъ!

Радвай се на най-малката своя придобивка.

И благодари на Бога, че те е удостоилъ да видишъ Великото на живота, скрито въ малкото!

Радвай се, че си намѣрилъ своя Учитель.

Радвай се на онова в тебе, което расте и се развива, което расте и зрѣе.

Вѣрвай въ непостижимото! Вѣрвай въ невъзможното! Вѣрвай въ това и ще видишъ Вѣчната Реалность на Живота — Бога! Вѣрвай в тяхъ и ще дойдешъ до тѣхната постижимость.

Богъ е Богъ на непостижимото, на невъзможното.

Той е създалъ свѣта за това. Съ Своето Слово Той разкрива небесата с милиардитъ слънца!

Ако търсимъ възможното и постижимото — ние търсимъ човѣшкото; ако търсимъ невъзможното и непостижимото — ние търсимъ общуване съ Бога — Божественото! А това е пълнотата на Живота!

Пятятъ на невъзможното и непостижимото е Пятъ на реалнитѣ блага — пътъ на всички ценности въ живота.

Истинно е: Любовта е Любовь на непостижимия Животъ; Мъдростъта е Мъдростъ на непостижимата Видѣлина; Истината е Истина на необятната Свобода!

Страданията и мъчнотитѣ сѣ граница между възможното и невъзможното, между постижимото и непостижимото.

А непостижимото и невъзможното ни въвеждатъ въ Царството на необхватната и непресъхваща радостъ и ни разкриватъ Изворитѣ на безконечнитѣ дарувания на Духа.

ТОВА Е ИДЕАЛЪТЪ НА ВЕЛИКИТѢ ДУШИ!
— Души, които служатъ на Господа на всичката Пълнота, Животворящиятъ огънъ въ всичко.

Тѣ не търсятъ постижимото и възможното. За тѣхъ това е дѣло на миналото. Ала непостижимото и невъзможното е дѣло на бъдещето — великия копнежъ на душитѣ имъ!

За тѣхъ настоящето, дейността имъ и Животътъ е Любовта, Видѣлината, Истината, Свободата.

Това сѣ пътищата, методитѣ, по които непостижимото и невъзможното ни разкриватъ красотата и простора на вѣчните обиталища на Духа, дето пребждватъ творческите сили на Космоса.

Отъ тамъ иде силата на Живота, свѣтлата мисль на Духа!

Въ Него се вмѣстватъ всички велики блага!
Това е пѣть на Едного, пѣть на Съвършенното.
Това е пѣть на недостижимото — пътятъ къмъ
Свещенитѣ Извори на Живота!
Така се открива, изявява Вѣчниятъ, Безграничниятъ:
Азъ съмъ Пѣть на Любовта!
Азъ съмъ Пѣть на Мѣдростъта!
Азъ съмъ Пѣть на Истината!
Гдето е Животътъ, Видѣлната, Свободата, тамъ съмъ.

КЪМЪ ИЗВОРИТЪ НА ЖИВОТА

Красивъ е Пътътъ на Възхода!

Човѣшката душа върви по него.

Нѣкѣде стѣпва по остри камъни. Нѣкѣде пътятъ е стрѣмень, и главоломни пропасти сѣ отъ дветѣ му страни.

Понѣкога пътятъ е тѣсенъ като острието на ножъ.

Лицето ѝ я свѣтли. Въ очитѣ ѝ се чете една чудна свѣтлина на възторгъ и умиление.

Ярка звѣзда блѣсти надъ главата ѝ. Тя ѝ помага винаги. И всѣкога ходи съ нея. Тя прѣска лѣчитѣ си наоколо и освѣтлява пътя ѝ.

Грамадни сѣнки отъ околните канари играятъ край нея.

Пътътъ е труденъ, но тя не усѣща умора. Нѣма никакъвъ товаръ на гърба си, но се чувствува богата и силна!

Тя е радостна. Едно Слънце грѣе въ нея.

Сърдцето ѝ е сгрѣно отъ единъ вътрешенъ Огънь!

Тя мисли за тия, които сѣ долу въ долината.

Изкаачва се нагоре къмъ шеметни висини за тѣхъ.

Всички долу ѝ сѣ мили и близки.

Тя иска да раздаде всичко, каквото има, на тия, които обича.

Чувствува, че не е сама. Усѣща около себе си присѣствието на хиляди свѣтли сѣщества, които я обичатъ и които тя обича.

На върха има единъ Изворъ, чиито води иматъ
вълшебна сила.

Тѣ иматъ чудната сила да лѣкуватъ всѣкакви
болни, да подмладяватъ стари, да съживяватъ умрѣли.

Тя отива нагоре само за хилядитѣ свои близки долу
въ долината: болни, немошни, слаби, остарѣли и умирающи.

Близко е вече Върхътъ!

Като се върне, ще имъ занесе отъ кристалнитѣ струи
на живота.

И ще имъ покаже Пѣтя.

И хиляди ще трѣгнатъ по него!

КРАСИВЪ Е ПѢТЬТЪ НА ВЪЗХОДА!

Душата върви по него.

НА РАБОТА!

Пробудената душа казва:

— Мина дългата нощъ.

Дигнатъ е воалътъ отъ моитѣ очи и азъ разбирамъ вече:

Всичко е Красота! Всичко е Радостъ! Всичко е Чистота!
Всичко е Любовь!

Азъ обичамъ всички, понеже Красотата, Радостъта, Чистотата и Любовьта сж въ тѣхъ.

Ще отида при обезвѣренитѣ, за да имъ дамъ отъ Свѣтлината, въ която живѣя.

Ще отида при плачушитѣ, за да имъ дамъ моята радостъ.

Ще отида при отчаянитѣ, за да ги утѣша.

Ще отида при обремененитѣ, за да имъ дамъ отъ моята Любовь.

Ще отида при всички, за да се раздамъ на света!

И въ това е моята Радостъ!

Защото всички тѣ сж въ менъ, и азъ въ тѣхъ.

Азъ отивамъ да служа.

СЪДЪРЖАНИЕ

Свещени думи на Учителя къмъ ученика	3
Къмъ душитѣ, които чакатъ	3
Когато Слънцето грѣе	4
Той иде!	5
Големиятъ празникъ	7
Послание къмъ ученицитѣ	9
Идеалътъ на великитѣ души	26
В Царството на Бога	26
Към изворитѣ на живота	29
На работа	31

ВЕЧНИЯТЪ ЗАВЕТЪ НА ДУХА

Първо издание

Издателство «Бяло Братство»

ISBN 954-8091-22-4

Компютърен набор от оригинала на Савка Керемедчиева:

Е. Николова

Печат: Печатна база при МФ

Формат 16/60x84, печатни коли 2

Цена 17 лв.

Скрижалитъ на Духа Беинса Дуно

Поредица на Издателство «Бяло Братство»

1. МОЛИТВИ И ФОРМУЛИ

Дадени от Учителя на учениците
на Бялото Братство в България.

Изг. 1994 г., ISBN 954-8091-08-9

2. ПРИЗВАНИЕ КЪМ НАРОДА МИ

Дадено чрез Учителя на 8 октомври 1898 г.

Изг. 1994 г., ISBN 954-8091-16-X

3. ВЕЧНИЯТ ЗАВЕТ НА ДУХА

Послание към учениците,
дадено от Учителя на 22.III.1939 г.

Изг. 1994 г., ISBN 954-8091-22-4